

ПРОРОЦИ С ВЪЗГЛАВНИЧКИ

Дейвид Уилкерсън

1 Февруари 1985

Езекил се изправи сам срещу лъжепророците на Израел. Тези пророци нямаха нищо общо с посланието на праведност и предстоящия съд. Вместо това те пророкуваха време на мир, спокойствие и просперитет.

Езекил 13 глава е истинско слово от Йехова срещу проповедници и пророци, които служат на хората с удобни за плътта думи, които твърдят, че са от Господ. Думите им бяха предназначени да накарат Божия народ да се почувства удобно пред прага на надвисналия съд.

Всъщност те не бяха удовлетворени само да пророкуват добри времена от огромните си къщи и леглата си от слонова кост, но те дори предоставяха възглавница за всеки лакът (Езекил 13:18). „Горко на жените, които пришиват възглавнички на всеки лакът”. „Ето, Аз съм против възглавничките ви, с които ловите души като птици...” (Езекил 13:20)

Езекил беше ужасен от гледката на пророци, които бяха измислили изкуството да накарат Божия народ да се чувства удобно. Бог беше казал: „Хората Ми прегърнаха идолите си в сърцата си; те нахално поставят препънки от беззаконие; всички те са ми чужди заради идолите си.” (Езекил 14:4-5)

Истинското Божие Слово беше: „Яж хляба си с трепет, и пий водата си с треперене и икономично. И кажи на людеите на тая земя: земята ще се опразни от пълнотата си поради беззаконието, градовете ще запустеят, не ще има вече никакво лъжливо видение. Нито ласкателно предсказване” (Езекил 12:17-24)

Докато Езекил ходеше и призоваваше хората към смирение и покаяние, опитвайки се да подготви Божия народ за скорошния съд, тези пророци с възглавници пророкуваха мечтите и фантазиите на собственото си сърце. Бог не им беше говорил, въпреки, че те започваха пророчествата си с „Чуйте Словото на Господ.” Бог каза: „Аз не съм ги пращал, те не говорят от Мое име.”

Те носеха със себе си фантастични възглавници, които поставяха под всеки лакът на онези, които се стичаха за да чуят фалшивите им пророчества. Те поставяха кърпичка върху главата на всеки един от учениците си, знак за хората, който означаваше „Само добри времена са пред нас. Не виждам нищо друго освен мир и лукс.” Те ходеха сред бедните и болните с дантелени забрадки на главите си, като знак на доверие в посланието на пророците за самодоволство и утеха.

Езекил изгърмя срещу тях с Божието Слово, когато народа се стичаше да чуе приятните им думи.

„Израилевите пророци, които пророкуват за Ерусалим, и които виждат видения на мир за него, когато няма мир, казва Господ Йехова.” (Езекил 13:16)

„Те се водят по своя си дух, без да са видели някое видение!” (Езекил 13:3)

Пророците с възглавници са все още сред нас! Те говорят за Божието Слово, за пророчества и осояват облекчаващото си слово с много Писания. Но има фалш в онова, което те проповядват. Те не проповядват Кръста на святост и отделяне. Не изискват нищо от последователите си. Рядко говорят за грях и съд. Ненавиждат самото споменаване на страданията и болката. За тях героите от Евреи са страхливи неверници и мизерни пораженци, които са се страхували да изискат правата си.

Както при пророците с възглавници на Израел, така и при тях, най-голямото им желание е да рекламират луксозен начин на живот и да накарат хората да се чувстват добре в преследването на добрия живот. Те не говорят за Бог. Всичко, което те правят, е да подават възглавнички на хората. По една за всеки лакът на всеки последовател. Нищо чудно, че тълпите се стичат да чуят посланието им – безболезнено е. Няма го призива на Христос да се отречеш от себе си и да вземеш кръста.

Каква е разликата между пророците с възглавнички и истинските пророци на Йехова? Проповедникът или мирянина, който не знае разликата, е в опасна територия. При толкова много хора, които събират огромен брой последователи, е задължително да имаме разбиране от Святия Дух. Лъжепророците трябва да бъдат изложени чрез истината. Повечето от тях действат и звучат като искрени, обичащи Библията Божии хора. Но Господ е дал на народа си непогрешим усет, с който да докажат кое е истина и кое е лъжа. Трябва да изпитваме всеки човек и всяко послание с цялото Божие Слово.

Искам да привлека вниманието ви върху три характеристики на истинския Божий пророк

1. Истинският Божий човек е изгарян от видението на Господ Исус Христос.

Той е бил толкова поразен, толкова съкрушен от това велико видение, че не може да говори за нищо друго. Той проповядва целия Божий план и как той е свързан с Христос.

Бог каза за лъжепророците: „Горко на глупавите пророци, които се водят по своя си дух, без да са видели някое видение!” (Езекил 13:3)

А за Моисей се казва: „С вяра напусна Египет, без да се бои от царския гняв; защото издържа, като един, който вижда Невидимия.” (Евреи 11:27)

Исус каза за Авраам: „Авраам се възхищаваше, че щеше да види Моя ден; и видя го и се зарадва.” (Йоан 8:56)

Стефан имаше славно видение за Него: „И Рече: Ето, виждам небесата отворени, и Човешкият Син стоящ отдясно на Бога.” (Деяния 7:56)

Анания каза на Павел: „Бог на бащите ни те е предназначил да познаеш Неговата воля, да видиш праведника, и да чуеш глас от Неговите уста” (Деяния 22:14)

На учениците си, Исус каза: „Още малко, и светът няма вече да Ме вижда, а вие Ме виждате” (Йоан 14:19)

Всички тези Божии хора имаха едно общо нещо, което контролираше живота им – видението за Господ Исус Христос. Христос беше голямата и единствена цел на живота им. Те Го видяха с очите на вярата.

Моисей доброволно се отказа от спокойствието и просперитета на Египет, за да преживее лишения в пустинята, понеже беше воден от видение за Христос. Нищо вече нямаше значение, дори и мечтата да стане велик освободител. Той виждаше отвъд всяка човешка амбиция. Той се откъсна от всичко земно, защото видя Христос. Можеше да понесе всичко, понеже нищо на тази земя не можеше да сравни с онова, което видяха духовните му очи.

Авраам абсолютно се откъсна от този свят и доброволно се превърна в чужденец на земята, понеже погледа му се фокусира върху града, чийто строител и архитект е Бог. Но най-хубавото беше, че той имаше видение за Христос на трона Си в онзи свят град. Той никога повече нямаше да се вълнува от временни или земни неща. Вярата му беше изградена върху непрестанното видение за Христос. Той се зарадва, защото видя невидимото, вечното, Христос!

В момента, в който Павел Го видя, всичко на тази земя се превърна в смет за него. Точно в момента, в който Христос му се откри, той реши да не знае нищо друго между хората, освен неговия Господ. Той радостно понесе трудности, корабокрушение, бой с камъни, побоища, лишения, затвор – всичко това не го поклати, защото той победи във видението си за Христос.

Никой Божий човек, който е вързан за тази земя или за нещата от този свят, не е виждал нищо. Ако той имаше видение за Христос, ако беше в непрестанно общение с Христос, такъв не би проповядвал нищо друго. Той би се изправил пред тълпите и би заявил: „Всичко считам за загуба, всичко е смет! Само Христос и само Христос! Той е всичко, Той изпълва всичко, Той е моя живот.”

Както Исаия, истинския Божии човек, който видя Господ високо и издигнат, той ще падне по очи и ще плаче за греховете си и за греховете на Божия народ. Тогава ще бъде очистен и ще излезе в силата на величественото си видение да проповядва Христос.

Бог предупреди Израел: „Пророците са като лисици...” С други думи – на някои от тях дори и едното око не им е съсредоточено върху Христос, а очите им са пълни с алчност. Плякосват лозата, взимат най-доброто за себе си, вървят по собствения си път, подхранващи собственото си его.

Тези себични пророци твърдят, че са чули от Бог. Твърдят, че тяхното е пророческо слово директно от небето. „Които казват: Господ говори, когато Господ не ги е пратил, и които направиха човеците да се надяват, че думата им щяла да се изпълни.” (Езекил 13:6)

Множествата Божии хора, които тичат за да слушат само утешителни послания, трябва отново честно да прегледат онова, което слушат и в което вярват.

„Не видяхте ли суетни видения, и не говорихте ли лъжливи предсказания, когато казвате: Господ рече, при все че не съм говорил?” (Езекил 13:7)

„Понеже, да! Понеже измамиха людете Ми като казваха: Мир! А пък няма мир” (Езекил 13:10)

Тяхното послание беше: „Бог ми каза, че всичко е наред. Няма проблеми пред нас. Добри времена! Няма да има изпитания или скръб. Божието желание е всички да бъдем щастливи, проспериращи и спокойни...” Йехова нарича това измама. Не мисля, че служителите взимат достатъчно насериозно трагедията от проповядването на неправилното послание. Как се осмеляваме да проповядваме мир и безкрайно благовремие на нация и народ, които са почти изправени пред съд!

Грехът на Израел щеше да избухне като невероятен огън от Божествен гняв. Езекил не желаше да проповядва толкова обезпокоително послание, особено на хора, които се бяха отрупали с пророци с възглавнички и разказваха на Божия народ как всичко е наред.

Чуйте какво се опитваше да каже Бог на народа Си: „Затова, така казва Господ Иеова: Както предадохте на огъня за гориво Лозовото дърво между горските дървета, така ще предам тия, които живеят в Ерусалим. Ще насоча лицето Си против тях; Те ще излязат из огъня, но огънят ще ги пояде; И когато насоча лицето Си против тях ще познаете, че Аз съм Господ. И ще предам земята на запустение, Защото станаха престъпници, казва Господ Иеова.” (Езекил 15:6-8)

Хората отхвърлиха истинското Божие Слово. Масите изтичаха при любимите си учители да чуят лъжливото послание – „Бог не е този тип Бог. Той желае само доброто на всички нас. Голям мир и добри времена предстоят. Не слушайте старите пророци на съда. Бог ми каза, директно от тронната Си зала, че най-доброто предстои.”

Питам ви – какво ще направят тези пророци с възглавничките, когато Бог започне да съди греховете на тази нация и да ѝ отнема хляба и пълнотата? Помислете за неподготвените множества честни християни, които би трябвало да се покаяват за хладкостта си, които би трябвало да плачат заради компромисите и алчността, които по-скоро трябва да оставят всичко, отколкото да събират.

Благодаря на Бог, че Светия Дух издига святи хора, на които им се гади от всички онези себични служители и техния вик е: „Бихме видели Исус”. Съсредоточеното около човека евангелие няма да издържи още дълго. Предстои време на очистване. Запътили сме се към пречистващ огън. Докато алчните хора се излежават на леглата на спокойствието си и се

утешават с лукс, един остатък ще пробие и ще излезе да търси Младоженеца. Христос ще открие Себе Си на смирените, бедните духом и истинското Божие Слово ще се излее – помазано и мощно. Общението с Христос ще се превърне в скъпоценната перла.

2. Истинският Божий човек проповядва и живее себеотричане.

Сравнете това с онова, върху което се фокусират пророците с възглавници! Бог каза за тях: „Като лъжете хората Ми, които слушат лъжи, ще Ме оскверните ли между хората Ми за шепи ечемик и късчета хляб?” (Езекил 13:19). Съвременният превод е: „Тези пророци с възглавници мислят за пари. Това ги е превърнало в лъжци.” Това е пълната картина на пророка с възглавница. Той оставя въображението си да се рее. Той лежи на идеята, че просперитетът ще трае вечно. Строи върху мечти и планове. За да го направи, той се нуждае от пари – много пари. Нуждата му от пари се превръща във фокуса на неговото служение. За да ги изкара, той в края на краищата почва да лъже Божия народ. След това омърсява всичко като казва: „Бог ми каза.”

Посланието на Исус Христос е болезнено недвусмислено – отречи се от себе си и вземи кръста си.

„Тогава Исус каза на учениците Си: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си, и така нека Ме последва.” (Матей 16:24)

Себеотричане – колко чуждо звучаща концепция в това време на себеразглеждане и спокойствие. Пророците с възглавничките са го отрекли с всички сили. Себеотричането е предаване и оставяне на всеки и всичко, което пречи на постоянното присъствие на Христос.

Няма да получиш грамота за себеотричането. Ние сме спасени и пазени само по благодат. Не трябва да влезеш в него, за да получиш облаги от Бог. Но себеотричането премахва пречки пред постоянното присъствие на Христос. Павел каза: „Но уморявам тялото си и го поробвам, да не би, като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен.” (1 Коринтяни 9:27)

Ние не поробваме телата си, страстите си и апетитите ни не са обуздани. Чувствени телевизионни програми сега възбуждат апетитите на християните към порнография. Похотта е почти извън контрол, дори в служението. Почти всеки ден чувам за служители, които прекарват часове гледайки мръсни филми и касетки.

Множества Божии хора, включително и проповедници на Евангелието, пилеят безценни часове излежавайки се пред телевизионния идол. Както Лот, съзнанието ни се вълнува от нещата, които виждаме и чуваме.

Храната се превръща в наркотик за вярващите. Не се нуждаем от кокаин или алкохол – имаме легализирано успокоително – храната. Никога през цялото ми служение не съм виждал толкова много християни с апетити извън контрол.

Най-дълбоката истина за себеотричането е отвъд отказването от материалните неща. Можеш да продадеш телевизора си, да избягваш всички еротични гледки и звуци и да сложиш под контрол всичките си апетити, а все още да не си се отрекъл от себе си.

Онова, към което призовава Христос, е един вид посвещение, което изхвърля от сърцето всичко това, което пречи. Това е посвещение да станеш абсолютно нищо пред Бог и хората. Да можеш да кажеш като Павел: „Вече не живея аз, а Христос, който живее в мен.”

Светът трябва да загуби очарованието си за нас. Трябва да умрем за собствените си амбиции, за цялата си привързаност към земните неща, докато не можем честно да кажем: „Мъртъв съм за този свят и всичко, което той представлява. Вече не съм жив.”

Физически жив – да! Но аз трябва да умра за всичко, което пречи на видението и любовта ми към Христос. Каквото и да е, трябва да си отиде. Похот? Лични планове? Горчивина, злоба? Признание, самочувствие? Трябва да умра за всичко това. Трябва да го занесе до Кръста и да се самоосъдя.

Защо се случва така, че християни, които са на път да умрат стават толкова чужди на света и материалните и физическите неща? Защото предстои вечността. Всичко бледнее в сравнение с предстоящата радост. Защо не можем да живеем така през цялото време? Защо не съсредоточим ума си върху Христос през цялото време?

3. Истинският Божий човек има свята смелост срещу греха – той никога не замазва злото.

Пророците с възглавничките нямат основа от святост, върху която да строят. Езекил каза: „Ще се открият основите й” (Езекил 13:14)

Пророците с възглавниците строиха стени с кал и замазаха пукнатините с вар. Най-лошото беше посланието и поведението им: „оскърбихте сърцето на праведния, за да се не върне от нечестивия си път” (Езекил 13:22)

И те „усилиха ръката на нечестивите.” Бог ги обвини в това, че са проклели души като са пренебрегвали греха. Това, че извършващите компромиси Божии деца бяха окуражавани вместо излагани, наскърби Бог. Безгрижието спрямо греха само ги затвърди още повече в компромисите им.

Бог няма да позволи на никой служител на Евангелието да наскърбява или да притеснява избраните Му и посветени хора без изричното Му позволение. Нито пък ще позволи на пророците на спокойствието да наричат злото добро и да глежат отпаднали от вярата християни, които трябва да се покаят.

Разбира се, ние сме призвани да заявим Евангелието на благодатта, милостта и прощката. Но на Божия човек също така му е заповядано да „издигне глас, да извика силно и да не пощади – да покаже на хората Ми греховете им.”

Възможно ли е да е истина, че не можем да вдигнем стандарта на светостта, поради разложението в собствените ни сърца? Ограбиха ли нашите собствени грехове смелостта ни? Намигваме ли на греховете на другите защото имаме грях в сърцето си?

Познавате ли човек, който смело гърми срещу греха? Посланието му звънти ли – не от легализъм, но от дълбока лична чистота? Тогава бягай в нозете му, седни под посланието му, защото той има истината, която ще те освободи. Той е истинския Божий пророк и той кара всички останали пророци да треперят и да се страхуват. Пророците с възглавнички го презират, защото той ходи с истина в себе си.

Търси Божий човек, който прави Христос реален! Някой, който те кара да се изправиш и да забележиш, че е бил с Исус. Някой, който те обвинява, че си губиш времето и че започваш да мислиш за земното. Някой, който ще те посочи с пръст, ще разпознае греха и ще изкрещи „Ти си този”. Той е този, който наистина те обича и търси душата ти.

Пророците с възглавничките строят огромните си стени. Изглеждат много успели и благословени. Но Йехова казва: „Стените ви ще паднат. Ще ги разруша с бурята си. Ще съборя стената ти и ще я сравня със земята.” (Езекил 13:11-14)

Бог ни е казал, че в тези последни дни младежите ни ще виждат видения. Не за успех, просперитет или велики постижения. Ще има само едно видение за всички – ХРИСТОС!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1985 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Pillow Prophets](#) / [Пророци с възглавнички](#)